

KREPI

Відцвіли абрикоси Донбасу
Відтінками неба усіма
Абрикоси вдягнули каски
Минула весна

Donbassi aprikoosiõied
kahvatusid taeva arvukates
varjundites
panid aga kiivrid pähe
ja kevad oligi möödas

**Krepi on väike küla Luganski oblastis Ida-Ukrainas.
Ta on unustatud seal, aga meiega koos siin.
Fotod on teinud Eesti ja Ukraina humanitaarabi töötajad
2018. aasta sügisel.**

**Luuletuste autor on Ljubov Jakimtšuk. Paneelidel 1–7
on värsid luuletusest “Aprikoosi kiivrid”, ukraina keelest
tõlkinud Mathura. Paneelidel 8–11 on värsid luuletusest
“Ta ütleb, et kõik läheb hästi”, ukraina keelest tõlkinud
Eda Ahi.**

MONDO.ORG.EE

Näitus valmis MTÜ Mondo
maailmahariduse projekti raames,
mida rahastas Eesti Välisministeerium.

kakskümmend
head meest oli neid
kakskümmend
alla kolmekümnest
võrrandisse jäänud
kuigi polnudki ju
millega neid võrrutada

kõik hoidsid terastrossist
nagu juuksekarvast
kinni
seisid püstijalu puuris
nagu pääsejad
Noa kitsukeses laevas

lõpuks kukkus tonn betooni
neile peale
ja nemad pudenesid puurist
otsejoones tühjusse
tühjusse end
murdsid vabaks
nagu aprikoosipuud
mis juuripidi üles kistud

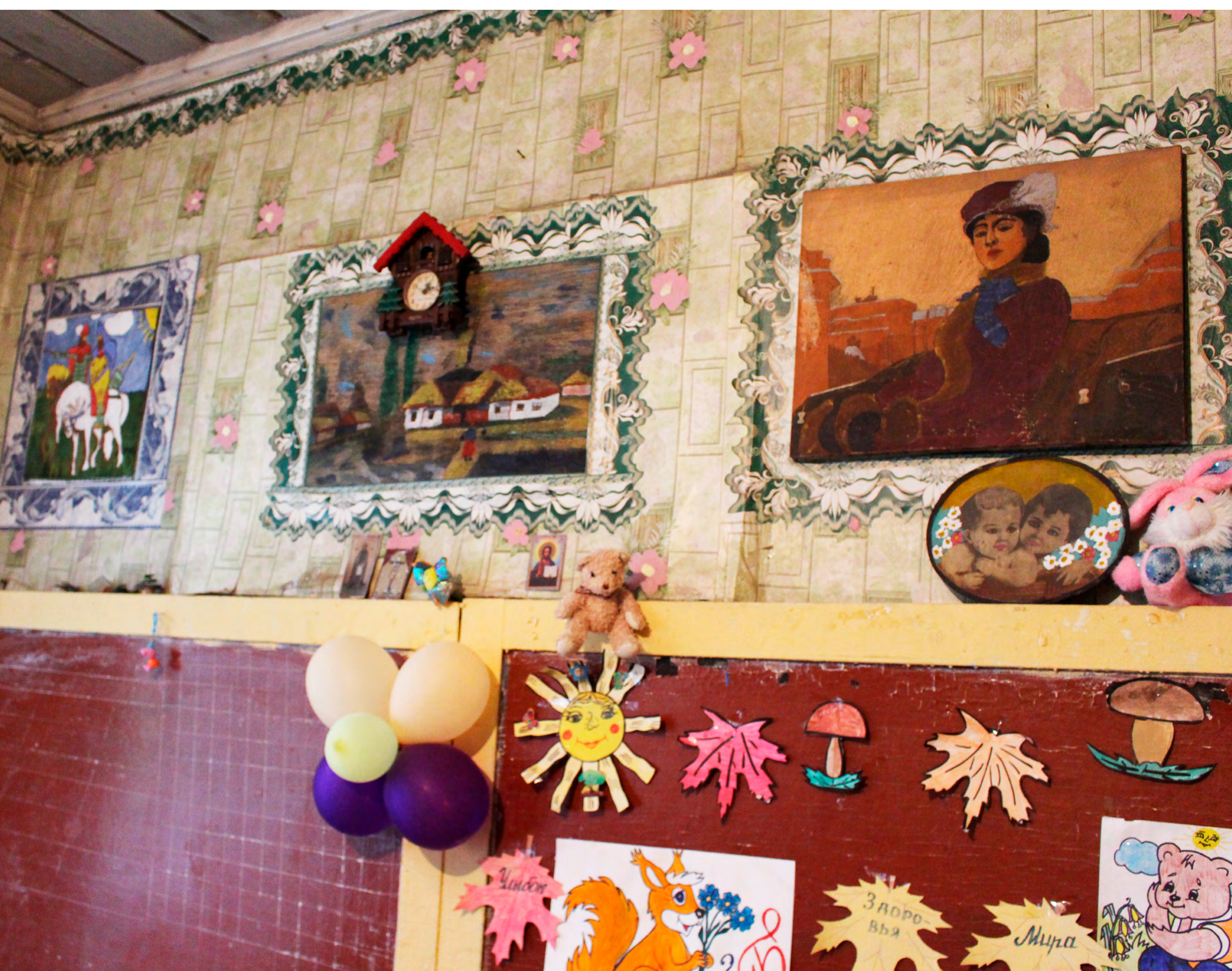
kakskümmend oli neid
kakskümmend
jäi neid alles
oli kalmistulgi tarvis
rive täita
võrrutada tehteid
ja minu isa vaid
jäi nendest võrranditest välja
sest jäi söe alla kinni

siis kui teised ikka rühkisirid üles
tanksaapad jalas
pläskud vööl
mis sest et seal ei olnud enam tilka vett
mis sest nägid ise välja nagu pläskud
ja rühkisirid ikka üles
sinna inglite ligi...

nõnda jutustavad memmed
lastelastele nüüd muinasjuttu
aprikoosidest
mil kiivrid peas

ta ütleb: see kool, kus sa käisid,
pommitati puruks
ta ütleb: söök sai otsa, raha pole
ta ütleb: meid võib päästa ainult
humanitaarabi valgetest rekadest
ta ütleb: humanitaarabi sai äsja
mürsuga pihta

kooli pole
mis mõttes kooli pole?
on ta tühjaks jäänud, auklikuks lastud
või maatasa tehtud?
mis sai minu fotost, mis rippus autahvlil?
mis sai minu õpetajast, kes istus klassis?

põgenege
jätke kõik sinnapaika ja põgenege
jätke maja, kelder ühes aprikoosimoosi
ja krüsanteemidega, mis seisavad verandal
koerad laske maha, et nad ei piinleks

visake see maa kus see ja teine
ta ütleb: ära räägi rumalusi
seda maad viskame me iga päev – labidaga
kirstude peale
ta ütleb: kõik läheb veel hästi, küll me
pääsime varsti
ta ütleb: humanitaarabi on juba teel